

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad Tertiam, Hymnus LXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Tibi sit laus, qui veniam
Marie das & gratiam
Patri cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
Exemplar nobis vnicum,
Tu post dilectum clamitas
In huius cor insinuas.
Si tibi sunt delitizæ,
Iesu (dicas) in homine.
En me, nam tui languor
Amore nec te defero
Te mihi nil est charius,
Te Iesu nil suauius,
Te prædicantem prosequor
Tuis verbis reficior.
Me licet soror increpat,
Aut Phariseus murmurat,
Vnum est necessarium:
Hoc eligo quod optimum.
O Magdalena splendida
O mater nobis impenetrata,
Nunc delictorum veniam,
Iugemis Dei gratiam.
Sit hic plena contrito,
Veraq[ue] sit dilectio,
Sit mox post vita terminus
Cœlestis nobis gaudium.
Tibi sit laus, qui veniam
Marie das & gratiam
Patri cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnic
Nos pio vultu respice,
Qui Magdalenam liberè
Vocas ad thronum gratiaz.
Nam hæc est illa Maria
Ex qua septem dæmonia
Dum flet, tu pius ejjicis,
In eius cor te inprimis.

Errauerat ouicula;
Redit orans pro venia,
Et vetustatem exuit
Nam sponsa fore meruisse.
Ex vase contumeliaz,
Vas reformati gratiaz,
Quam cernis plenam vitiæ
Tuis impiæ delicijs.
Ex hoste fit discipula,
Ex nigra mox fit candida.
Placet quæ fuit sordida.
Hæc Christe tua est gratia.
Per hanc ad spem nos origis,
Qui pœnitentem suscipis,
Misericors tu prodigæ
Pater occurris filiæ.
Iesu dulce refugium,
Spes vera pœnitentium,
Per Magdalena meritum
Nostrum tu solue debitum.
In nobis mundus pereat,
Sed amor tui hæreat,
Ut nostrum post exilium
Tuum intremus gaudium!
Tibi sit laus qui veniam,
Marie das & gratiam,
Patri cum sancto Spiritu
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
Iesus dum crucifigitur,
Tu amica compateris,
A cruce nec te dinidis.
Te plaga Christi vulnerant,
Eius dolores saudant,
Quæ nultis eras tristior,
Apostolis constantior.
Non sufficit compassio,
Minor tibi deuotio
Videtur ni perunixeris,
Sepultumq[ue] dilexeris.
At magnò replet gaudio
Te, quem dolebas nimio
Mœrere, dum te visitat,

Se

